

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/140/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218010117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3218010117.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému E. F., nar. XX.XX.XXXX v W., okres W., trvale bytom U. nad U., X. XXX/XX, okres U. nad U., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10. októbra 2018 pod sp. zn. 3T/35/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 26. februára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného E. F. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10. októbra 2018 pod sp. zn. 3T/35/2018 bol obžalovaný E. F. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/55/2016-164 zo dňa 16.05.2017, právoplatným dňa 20.09.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 2To/64/2017-192 zo dňa 20.09.2017, právoplatným dňa 20.09.2017 odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, po čom mu bola doručená písomná výzva Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/55/2016 zo dňa 15.11.2017 na nástup do výkonu trestu s nástupom do sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ktorú si osobne prevzal doručením do vlastných rúk na adrese trvalého pobytu X., U. nad U., dňa 20.11.2017 i napriek výzve na nastúpenie do výkonu trestu túto neakceptoval a bez vážneho dôvodu na výkon trestu odňatia slobody nenastúpil.

Za to bol odsúdený podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 3, § 36 písm. l), písm. n), písm. h), § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal obžalovaný E. F. ihneď po jeho vyhlásení odvolanie. V písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu uviedol, že trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v napadnutom rozsudku je neprímeraný a nesúhlasí s jeho výmerou. Poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny, trestný čin teda priznal aj úprimne jeho spáchanie oľutoval. Okolnosti, za ktorých ho spáchal spočívali v tom, že v inkriminovanom čase, kedy mal nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody zomrela matka jeho družky Y. R. a tiež aj jej teta a on vybavoval všetky záležitosti spojené s pohrebom. Uvedené okolnosti tiež prvostupňový súd zohľadnil priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. h) Tr. zákona. Ďalšou okolnosťou, pre ktorú nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody bola skutočnosť, že jeho družka G.

R. mala po smrti svojej matky samovražedné sklony a prestala mať záujem o ich spoločnú dcéru T. R.. Uvedené potvrdzuje aj fakt, že po jeho nástupe do výkonu trestu odňatia slobody bola maloletá T. odňatá zo starostlivosti jeho družky a bola umiestnená v detskom domove. Vzhľadom k tomu, že má záujem sa osobne starať o maloletú dcéru, má za to, že trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1T/55/2016 považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti i jeho nápravu. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol podľa § 44 Tr. zákona o upustení od uloženia ďalšieho trestu, alebo aby mu bol uložený trest povinnej práce. Uvedené skutočnosti v podstate zopakoval obžalovaný sám v písomnom podaní s kladeným dôrazom na to, že má skutočný záujem starať sa osobne o svoju maloletú dcéru, ktorá je umiestnená v detskom domove v Topoľčanoch a preto aby sa mohol o ňu riadne postarať žiada, aby mu bol uložený iný alternatívny trest, než nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol v napadnutom rozsudku prvostupňovým súdom uložený.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného vyjadрила tak, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za vecne správny, zákonný a spravodlivý. S odvolacími argumentami obžalovaného sa nemôže stotožniť. Skutočnosti, na ktoré obžalovaný poukazoval aj v súvislosti s jeho maloletou dcérou súd prvého stupňa zohľadnil priznaním pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. h) Tr. zákona, pričom jeho argument v súvislosti s jeho snahou osobne sa starať o maloletú dcéru považuje za účelový. Uviedla, že s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti (doposiaľ 12 krát právoplatne odsúdený) a bol opakovane v priamom výkone trestu odňatia slobody už v čase, kedy sa stal otcom svojej maloletej šesťročnej dcéry T., mal možnosť preukázať, že je schopný viesť riadny život a tak zabezpečiť osobnú ako aj materiálnu starostlivosť o maloletú dcéru. Je zrejmé, že túto príležitosť nevyužil a neexistuje tak dôvod na uloženie iného trestu, než ktorý mu bol v napadnutom rozsudku uložený. Prokurátorka preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol rozhodnúť v zmysle obsahu ním podaných písomných dôvodov a návrhu v odvolaní, ktoré podal v prospech obžalovaného. Teda, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a aby u obžalovaného podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu, alternatívne, aby uložil obžalovanému trest povinnej práce.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd na verejnom zasadnutí za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie, aj v neprítomnosti obžalovaného preskúmal v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo právoplatne prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky štyri zákonné formálne znaky citovaného trestného činu prečinu, vrátane naplnenia ďalšieho obligatórneho znaku - materiálneho korektívu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe prvostupňového okresného súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného E. F., hoci bolo podané včas, nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu obžalovanému prvostupňový súd (na rozdiel od názoru obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania) správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému tri poľahčujúce okolnosti a jednu príťažujúcu okolnosť a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s okolnosťami pre ich priznanie, na ktoré aj súd prvého stupňa poukázal v dôvodoch napadnutého rozsudku. Správne sú aj všetky argumenty prokurátorky vo vzťahu k nevyhnutnej potrebe pôsobiť na obžalovaného opätovne iba bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody v jej písomnej reakcii na dôvody odvolania obžalovaného, ktoré viedli prvostupňový súd k správne uloženému trestu obžalovanému v napadnutom rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu odvolacie argumenty obžalovaného, ktorým sa domáhal upustenia od uloženia ďalšieho trestu alebo uloženia alternatívneho trestu - trestu povinnej práce, nie je možné akceptovať. Obžalovaný sa doposiaľ opakovane (12-krát) dopustil úmyselnej trestnej činnosti a preukázal tak, že nie je schopný stále viesť riadny život, dokonca aj v čase narodenia svojej maloletej dcéry. To, že usiluje o jej osobnú starostlivosť, preukázateľne v tomto konaní iba vo verbálnej rovine, ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je relevantným podkladom k tomu, aby mu bol uložený iný trest, než trest odňatia slobody spojený s bezprostredným jeho výkonom. Upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zákona v posudzovanom prípade už vôbec nepripadá do úvahy, predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajšiu trestnú minulosť. Trest odňatia slobody tak, ako bol obžalovanému súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku uložený podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona vo výmere 4 (štyri) mesiace, t. j. v zákonnej sadzbe (0 až 16 mesiacov) po tom, čo došlo zákonným postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona k zníženiu hornej hranice 2 roky o 1/3 (prevaha poľahčujúcich okolností) je trestom primeraným, zákonným aj spravodlivým a plne konformným s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 Tr. zákona (naplnenie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku) a vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie spoločnosťou. Správne je aj zaradenie obžalovaného súdom prvého stupňa na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do prísnejšieho ústavu na výkon trestu, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom iné zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani odvolací súd nepokladal za nevyhnutné.

Na podklade vyššie uvedených skutočností odvolanie obžalovaného E. F. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.